

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 609/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА, адвоката из ..., чији је пуномоћник Никола Милошевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1916/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1916/23 од 28.09.2023. године, у ставу другом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1634/22 од 27.09.2022. године, ставом првим изреке, одржано је у целости на снази решење о платним налозима Основног суда у Врању ПЛ 262/21 од 14.06.2022. године и ПЛ 237/22 од 17.06.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка 25.480,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Основног суда у Врању П 1634/22 од 10.08.2023. године, исправљена је првостепена пресуда тако што у ставу првом изреке пресуде уместо ПЛ 262/21 од 14.06.2022. године, треба да стоји „ПЛ 219/212 од 14.06.2022. године“. У осталом делу, пресуда је остала неизмењена.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1916/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог, а првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу којим се одржава на снази решење о издавању платног налога Основног суда у Врању ПЛ 219/22 од 14.06.2022. године за пружене адвокатске услуге по рачуну број ../21 од 27.08.2021. године за износ главног дуга од 13.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.10.2021. године па до коначне исплате, за трошкове издавања платног налога у износу од 11.680,00 динара, као и у делу којим је решење о издавању платног налога Основног суда у Врању ПЛ 237/22 од 17.06.2022. године одржано на снази у целости, потврђује. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је укинута решење о издавању платног налога Основног суда у Врању ПЛ 219/22 од 14.06.2022. године за пружене

адвокатске услуге по рачуну ../21 од 27.08.2021. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 07.10.2021. године до коначне исплате и у том делу одбијен је тужбени захтев тужиоца, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка 19.240,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став други изреке, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 10.06.2022. године, а вредност предмета спора је 27.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер се наведена одредба не може применити у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (члан 467. ЗПП), предвиђено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**